

41. FUSSİLET SÛRESİ

Mekke döneminin ortalarında, Mümin sûresinden sonra indirilmiştir. Adını, üçü ncü ayetinde geçen ve Kur'an mesajının açık ve net olduğuna işâret eden "fussilet: açıklandı" kelimesinden almıştır. 54 ayettir.

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla!

Beni yoktan var edip üstün yeteneklerle donatan ve kulluk göreviyle yeryüzüne gönderen sonsuz şefkat ve merhamet sahibi yüce Rabb'imın adıyla, O'nun verdiği güç ve yetkiye dayanarak ve yalnızca O'nun adına okuyor, söylüyorum:

1. Ha, Mîm. Dinle, ey insanoğlu! Senin pek iyi tanıdığın ve sürekli kullandığın harflerden oluşan fakat hem lafzı, hem de manasıyla eşsiz bir mucize olan bu mesaja kulak ver:

2. Ha, mîm gibi harflerden oluşan bu muhteşem

ayetler, **sonsuz şefkat ve merhamet sahibi** olan Allah **tarafından gönderilmiştir.**

3. Hem öyle bir Kitap ki, önce Kur'an'ın ilk muhatapları olan Araplara, sonra da tüm insanlığa sesleniyor: Doğrunun, güzelin kıymetini bilen bir toplum için, ayetleri Arapça okunup rahatlıkla anlaşılan bir metin olarak bölümler hâlinde düzenlenmiş ve tüm açıklığıyla ortaya konmuştur.

Kur'an'ın ilk muhatabı olan Araplar, şâyet başka bir dili konuşuyor olsaydınız, o zaman ayetlerimizi o dilde gönderecektik. Şu hâlde, İslâm dâvetçilerine bir görev düşüyor: Kur'an'ı kendi dillerine tercüme edip halkı aydınlatarak, Arapça bilmeyen toplumların da bu evrensel mesajı anlamasını sağlamak. Çünkü:

4. Bu kitap, tüm insanlığı ilâhî rahmet ile müjdelemek ve zâlimleri bekleyen kötü âkıbete karşı uyarmak için gönderilmiştir. Ne var ki, insanların çoğu inatla gerçeklerden yüz

eviriyor; bu yüzden de, kendilerini kurtuluşa iletcek mesajı **duymazlıktan geliyorlar:**

5. Ve tavrı ve davranışlarıyla, âdetâ “Ey Müslüman!” **diyorlar, “Bizi ağırdığın** bu tevhid inancına **karşı kalplerimiz kapalı, kulaklarımız sağırdır;** dolayısıyla, **seninle bizim aramızda aşılmaz bir engel vardır! Öyleyse** sen bize öğüt vermeyi bırak da, şu savurduğun tehditleri gerçekleştirmek için yapacağını **yap fakat** şunu unutma ki, **biz de** sizi ezip yok etmek için elimizden geleni **yapacağız!”**

6. Ey Peygamber ve onun izi nden yürüyen İslâm d vetisi! Onlar a **de ki: “Ben,** ilâhî tehditleri gerçekleştirecek güce ve yetkiye sahip değilim! Aksine, **sadece sizin gibi f ni bir insanım.** Ancak şu var ki; **bana** kutsal kitap aracılığıyla, **il hınızın eşi ortağı olmayan, sonsuz kudret, ad let ve merhamet sahibi bir tek il h olan Allah olduğu bildiriliyor. Öyleyse,** tüm b tıl inanç ve ideolojileri terk ederek **dosdoğru O’na y nelin ve** bugüne kadar işlediğiniz günahlardan

ötürü O'ndan bağışlanma dileyin! Hakikat apaçık ortada dururken, birtakım sahte ilâhları, efendileri, önderleri Allah'a **ortak koşanların vay hâline!**"

7. "Yoksullara, yardıma muhtaç kimselere verilmesi gereken **zekâtı vermekten kaçınan ve insanların hesaba çekileceği öte dünyanın varlığına da inanmayan** o müşriklerin vay hâline!"

8. Allah'a ve âhiret gününe **iman eden ve bu imana yaraşır güzel ve yararlı işler yapanlara gelince; onları, asla bitip tükenmeyecek bir mükâfât olan cennet nîmetleri bekliyor!**

9. O hâlde, ey Müslüman! İnkâr edenlere **de ki: "Siz, şu üzerinde yaşadığınız yerküreyi iki günde yaratmış olan Allah'ı gerçekten inkâr mı ediyorsunuz? Ve O, bütün âlemlerin yegâne Sahibi, Efendisi ve Rabb'i olduğu hâlde, birtakım putları ve putlaştırılmış varlıkları, kudret ve egemenliğinde O'na ortak mı**

koşuyorsunuz? Bu ne büyük küstahlık böyle!”

10. Allah yeryüzünü yarattıktan sonra, üzerine sarsılmaz dağlar yerleştirdi, orayı sayısız nîmet ve bereketlerle donattı ve canlıların gıdalarını meydana getiren temel maddeleri isteyen herkesin eşit olarak faydalanacağı şekilde —önceki iki günle birlikte— toplam dört günde takdir etti, ölçüp ayarladı.

11. Sonra kudret ve irâdesiyle, henüz gaz bulutu hâlinde olan göğ e yöneldi; göğ e ve yere, “İkiniz de, isteyerek veya ist emeyerek koyduğum yasalara boyun eğin!” buyurdu. Onlar da, lisân-ı hâl ile, “Başüstüne, emrine gönülden boyun eğdik!” dediler.

12. Böylece, gökyüzünü iki günde, yedi kat gök şeklinde düzenledi ve her katına, kendi işlevini öğreterek uyması gereken yasaları ilham etti. Ayrıca, dünyaya en yakın göğ ü parlak birer inci demeti gibi ışıldayan kandillerle süsledi ve onu şeytanlardan korudu. İşte bu

hârîka sistem, sonsuz kudret ve ilim sahibi olan Allah'ın mükemmel bir ölçü ve denge ile ortaya koyduğu **takdiri** sayesinde yürümektedir.

13. Ey Müslüman! Bütün bu açıklamalara rağmen, kâfirler yine de Allah'a itaatten yüz çevirirlerse, onlara de ki: “O hâlde sizi, Ad ve Semûd kavimlerinin başına gelen felâketlere benzer bir toplumsal felâkete karşı uyarıyorum!”

14. Hani onlara, ardı ardına E İçiler gelmiş ve her fırsatı kullanarak, çeşitli yol ve yöntemlerle ve bıkip usanmadan onları şu hakîkate dâvet etmişlerdi: “Sad ece Allah’a kulluk etmeli ve yalnızca O’na boyun eğmelisiniz!” Buna karşılık onlar, “Eğer Rabb’imiz sizin söylediklerinize inanmamızı isteseydi, mesajının tebliğcisi olarak bize gökten melekler gönderirdi. Onun için biz, sizinle gönderilen bu mesajı reddediyoruz!” dediler. Böylece Ad kavmi de, Semud kavmi de gün geçtikçe azgınlaşmaya başladılar.

15. Ad kavmine gelince; onlar, hak hukuk tanımaz bir hâlde yeryüzünde küstahça kibirlenerek, “Şu evrende, bizden daha güçlü kim varmış?” dediler. Hâlbuki, onları yaratan Allah’ın kendilerinden çok daha güçlü olduğunu görmüyorlar mıydı? Doğrusu onlar, ayetlerimizi bile bile inkâr ediyorlardı.

16. Bunun üzerine, tam yedi gece sekiz gün süren o felâket günlerinde, üzerlerine her yeri tarumar eden dondurucu bir kasırga gönderdik ki, onlara bu dünya hayatında alçaltıcı azâbı tattıralım! Fakat onların âhirette çekecekleri cehennem azâbı, çok daha alçaltıcı olacak ve kendilerine hiçbir şekilde yardım da edilmeyecektir!

17. Semud’a gelince; onlara da doğru yolu göstermiştik fakat onlar, gösterdiğimiz apaydınlık yolu izlemek yerine inkâr ve cehâlet karanlıklarında kör olarak yaşamayı tercih ettiler. Bunun üzerine, yaptıkları

zulüm ve haksızlıklardan dolayı alçaltıcı bir yıldırım azâbı onları çarpıp yok etti!

18. Âyetlerimize iman eden ve bu imana yaraşır dürüst ve erdemlice bir hayatı tercih ederek kötülüklerden sakınan kimseleri ise, dünya ve âhiret azâbından kurtardık.

Kâfirlerin âhirette uğrayacakları azâba gelince:

19. O Gün Allah'ın düşmanları, gruplar hâlinde cehenneme doğru sürülecekler.

20. Nihâyet ateşin karşısına geldiklerinde, bizzat kendi kulakları, gözleri ve hattâ derileri dile gelip dünyada iken yaptıkları çirkin işleri bir bir sayıp dökerek onlar aleyhinde şâhitlik edeceklerdir.

21. Bunun üzerine zâlimler kendi derilerine, “Niçin bizim aleyhimizde şâhitlik ediyorsunuz?” diye öfke ve hayretle soracaklar. Onlar da, “Ne yapalım; her şeyi konuşuran Allah bizi de konuşturdu!”

diyecekler, “Sizi başla ngıçta O yarattı ve şimdi yine O’na dönüyorsunuz!” O zaman Allah onlara diyecek ki:

22. “Oysa siz dünyada zulüm ve haksızlık peşinde koşarken, kulaklarınızın, gözlerinizin ve derilerinizin bir gün size karşı şâhitlik edeceğinden korkup da günahlardan sakınmıyordunuz. Üstelik, yaptıklarınızın çoğunu Allah’ın bilmediğini ve sizi hiçbir zaman hesaba çekmeyeceğini sanıyordunuz.”

23. “İşte, Rabb’iniz hakkında beslediğiniz bu çarpık düşünceler sizi felâkete sürükledi ve böylece, en büyük hüsrana uğrayanlardan oldunuz!”

24. Artık sabretseler de sabretmeseler de, varacakları yer ateştir! Kendilerinden razı olunması için yalvarıp yakarsalar da, asla hoşnutluğa erenlerden olamayacaklar! Çünkü vaktiyle, hakikat onlara bütün açıklığıyla tebliğ edilmiş, ama onlar bilerek inkârı tercih

etmişlerdi.

25. B i z de bu yüzden **onlara**, kendilerini yoldan çıkaran şeytanî **arkadaşlar** **musallat ettik. Böylece bu şeytanlar, yaptıkları her şeyi kendilerine cazip göstererek onları iyice azgınlığa sürükledi ve sonunda, kendilerinden önce gelip geçmiş cin ve insan toplulukları için geçerli olan azap sözü, onlar için de kaçınılmaz oldu. Gerçekten onlar, büyük bir hüsrana uğramışlardır.** Hal böyleyken:

26. Allah'ın ayetle r i n i **inkâr edenler,** birbirlerine **diyorlar ki: “Sakın şu Kur'an'ı dinlemeyin;** başkasının dinlemesine de izin vermeyin! Çünkü onu duyan, etkisinde kalıp bir anda değişiveriyor. Bunun için, din adına uydurulmuş bidat ve hurâfelerle, ilgi çekici menkıbelerle, hikayelerle vs. mümin kitleleri oyalayıp uyutmaya çalışın. Bunun yanı sıra, bir yandan insanları cinsellik, içki, uyuşturucu, kumar gibi çılgınca eğlencelerle oyalarken, diğer yandan da İslâm ve Müslümanlar aleyhinde yıkıcı

propagandalar yapın, Kur'an hakkında yanıltıcı itirazlar geliştirin, basın-yayın araçlarını da kullanarak Kur'an tebliğcilerini susturmak için bu yolda her türlü **yaygarayı koparın**; çünkü onun kitleleri etkileyen muazzam gücünü **ancak bu şekilde** bastırıp kültür çatışmasında Müslümanlara **üstün gelebilirsiniz!"**

27. Biz de bu sözlerinden dolayı, **kâfirlere** dünyada ve âhirette **şiddetli bir azap tattıracağız ve onlara, işledikleri en büyük kötülüklerin karşılığını vereceğiz!**

28. İşte, Allah düşmanlarının cezası budur: Ateş! Âyetlerimizi bile bile inkâr etmelerinin en âdil karşılığı olarak, onları orada sonsuz acı ve ıstıraplarla dolu bir yurt beklemektedir!

29. O Gün inkârcılar, dünyadayken göklere çıkardıkları ve körü körüne peşinden gittikleri liderlerine büyük bir kin duyacak ve **"Ey Rabb'imiz!" diyecekler, "Bizi doğru yoldan**

saptıran cinleri ve insanları bize göster ki, onları ayaklarımızın altına alıp çiğneyelim; böylece en aşağılık kimselerden olsunlar!”

30. “Bizim önünde boyun eğeceğimiz biricik efendimiz, yöneticimiz ve Rabb’imiz, Allah’tır!” diyen ve sonra da, bu söyleme uygun dosdoğru bir hayat yaşayan kimselere gelince; onların üzerine öbek öbek rahmet melekleri inecek ve onlara şu ilâhî müjdeyi verecektir: “Korkmayın, üzülmeyin; size Allah tarafından söz verilen cennet müjdesiyle sevinin!”

31. “Biz hem bu dünya hay atında, hem de âhirette sizin dost ve yardımcılarınız! Eğer dünya imtihanını başarıyla tamamlarsanız cennete gireceksiniz ve orada canınızın çektiği her şeye, arzuladığınız her nîmete sahip olacaksınız!”

32. Çok bağışlayıcı, çok merhametli olan Rabb’inizden bir karşılama ziyafeti ve sınırsız bir

lütuf olarak!”

O hâlde:

33. İnsanları Allah’a kul olmaya çağıran, güzel ve yararlı işler yapan ve “Ben, tam bir teslimiyetle Allah’ın hükümlerine boyun eğen bir Müslümanım!” diyen kimseden daha güzel sözlü kim olabilir?

Ama yine de, sizi önyargılarla değerlendiren bazı insanlar, dâvetinize karşı hiç de hak etmediğiniz çirkin bir tarzda cevap verebilir, en ağır sözlerle sizi incitebilirler. Bu durumda onlara kızıp küsmeyin, kötülüğe kötülükle karşılık vermeyin. Unutmayın ki:

34. Her insan yaratılıştan bilmeli ki, iyilik ile kötülük asla bir olmaz. O hâlde, ey Müslüman! Sana kin besleyen insanlara sen kin duyma; aksine, onlara şefkat ve merhametle yaklaş; sana kötülük yapana iyilikle karşılık ver; gönül incitmeden, rencide etmeden, tatlı dille ve yapıcı bir üslupla, yani en güzel şekilde kötülükleri bertaraf et;

işte o zaman, aranızda kin ve düşmanlık bulunan kişinin sanki birdenbire sımsıcak bir dosta dönüştüğünü göreceksin.

35. Fakat bu üstün meziyet, sadece zorluk ve sıkıntılar karşısında sabredenlere verilmiştir. Diğer bir deyişle bu, ancak ilim, hikmet, şefkat, merhamet gibi güzelliklerden büyük bir pay almış olanlara verilmiştir.

Bununla birlikte, nihâyet İslâm dâve tçisi de bir insandır; inatçı câhiller karşısında öfkesine hâkim olması her zaman kolay olmayabilir. Bunun içindir ki:

36. Ey Müslüman! Eğer şeytânî bir dürtü seni kıskırtıp anlamsız bir öfke ve heyecana sürükleyecek olursa, hemen Allah'a sığın! Unutma ki O , her şeyi işitendir, her şeyi bilendir. O hâlde, Rabb'ine güven ve insanları güzel öğütlerle O'nun yoluna çağırmaya devam et:

37. Gece ile gündüz, Güneş ile Ay, O'nun sınırsız kudret ve yüceliğini gözler önüne seren

yaratılış delillerinden, yani **ayetlerinde**dir. **Öyleyse, Güneş'e veya Ay'a secde etmeyin; eğer gerçekten yalnızca O'na kulluk etmek istiyorsanız, onları ve diğer tüm varlıkları yaratan Allah'a secdeye kapanarak, yalnızca O'na kulluk ve itaat edin!**

38. Ama eğer inkârcılar, bu çağrı karşısında **kibre kapılıp** Allah'ın hükümlerine boyun eğmekten kaçınacak **olurlarsa**, üzölme, ümitsizliğe ve yılgınlığa kapılma! Çünkü **Rabb'inin katındaki melekler** ve O'na kulluk eden müminler, **gece gündüz bıkıp usanmadan O'nu** anıp şanını yücelterek **tesbih etmektedirler!**

39. Yine O'nun ayetlerinden biri de şudur: Yeryüzünün bitki örtüsünü tamamen kurumuş, solmuş ve âdetâ **boynunu bükmüş bir hâlde görürsün fakat Biz üzerine yağmur yağdırınca, hemen canlanıp gelişir** ve rengârenk bitkiler, çiçekler, ürünler y etiştirir. **İşte bunu dirilten yüce kudret, öölüleri de**

kesinlikle diriltecektir. Unutma ki, O'nun her şeye gücü yeter.

40. Gerek evrendeki yaratılış delillerini görmezlikten gelerek, gerekse Kur'an' ı kasten yanlış yorumlayarak **ayetlerimiz konusunda doğru yoldan sapanlar, Bizden asla gizli kalmazlar!**

Düşünün ey insanlar; işlediği zulüm ve haksızlıklardan dolayı **ateşe atılan inkârcılar mı daha iyidir, yoksa Hesap Günü nde Rabb'inin huzuruna güven içinde gelen müminler mi?** İşte, size doğruyu ve eğriyi gösterdik, bu ikisinden dilediğinizi seçin ve **dilediğinizi yapın!** Ama unutmayın: **Muhakkak All a h , bütün yaptıklarınızı görmektedir.**

41. Gerçek şu ki, kendilerine tebliğ edilen bu son ilâhî Öğüdü inkâr edenler, dünyada da âhirette de zillet ve perişanlıktan kurtulamayacaklar! Çünkü bu Kur'an öyle muhteşem, öyle değerli bir kitaptır ki;

42. Hiçbir **Bâtıl** inanç ona asla sızamaz, insanlığa zararlı düşünceler, şeytânî öğretiler **ona hiçbir yandan yaklaşamaz!** Çünkü o, sonsuz ilim ve hikmet sahibi ve her türlü övgüye lâayık olan Allah tarafından gönderilmiştir.

43. O hâlde, ey Peygamber ve ey onun izinden yürüyen İslâm dâvetçisi! Sana eziyet eden zâlimlere aldırış etmeden, bu kitap ile insanlığı uyarıp aydınlatmaya devam et! Unutma ki, **sana çağdaş kâfirler tarafından söylenen** incitici sözlerin **aynısı, senden önceki Elçilere de söylenmişti.** Fakat onlar her türlü sıkıntıya karşı sabırla direnmiş ve sonunda ilâhî müjdeye mahzar olmuşlardı. Öyleyse acele etme, Allah'ın hükmü gelinceye kadar tebliğ'e devam et! **Hiç kuşku yok ki, senin Rabb'in çok bağışlayıcıdır fakat aynı zamanda, cezalandırması da çok çetindir!**

44. Evet, Kur'an'ın Arapça indiriliş hikmetini kavrayamayan, bu yüzden de onun evrenselliğine itiraz eden câhiller şunu bilsinler ki: **Eğer Biz Kur'an'ı yabancı bir dilde göndermiş**

olsaydık, o zaman onun ilk muhatabı olan Araplar haklı olarak, “İman etmemizi istediğın bu kitabın **ayetleri**, bize anladığımız dilden **açık ve anlaşılır biçimde beyân edilmeli değil miydi? Arapça** konuşan bir toplum **ve** onları hidâyete çağırın **yabancı** bir kitap; ne tuhaf şey bu!” **diyeceklerdi.** O hâlde, tüm insanlığa seslenerek **de ki: “Bu Kur’an, gerek Araplardan, gerekse diğer toplumlardan olsun, bütün inananlar için bir yol göstericidir ve insanlığı tehdit eden her türlü mânevî, kültürel, siyâsî ve toplumsal dertlere, yaralara kesin bir şifâdır.** Bu mükemmel kitaba **inanmayanlara gelince, onların kulaklarında,** hakîkati işitmelerine engel **bir sağırılık var;** işte bu yüzden Kur’an, **onlara göre** anlaşılmaz, **karanlık** bir kitaptır. Öyle ki, apaçık hakîkate dâvet edilirken **onlar,** sanki **çok uzak bir yerden çağrılan** ve çağrıyı işitmekte zorluk çeken **kimselere** benziyorlar. Zaten tarih boyunca, Allah’tan gelen bütün kitaplara aynı tepkiler gösterilmedi mi? Nitekim:

45. Biz bir zamanlar **Mûsâ’ya,** Tevrat adlı

Kitabı vermiştik, fakat sırf aralarındaki ihtirâs ve kıskançlık yüzünden Allah'ın kitabını tahrif ederek **onda ayrılığa düşmüşlerdi. Eğer** bu dünyanın imtihân yeri olduğuna ve her şeyin tam karşılığının âhirette verileceğine dâir **Rabb'in tarafından ezelden belirlenmiş bir yasa olmasaydı, aralarında çoktan hüküm verilmiş** ve kötüler derhal cezalarını çekip her türlü anlaşmazlık halledilmiş **olurdu.** Onlardan sonra kutsal Kitabı devralan Yahudi ve Hristiyanlara gelince : **Onlar,** bugünün onun gerçekten ilâhî kaynaklı olup olmadığı **hakkında** kendilerini gerçekten rahatsız eden **karmakarışık bir şüphe** ve tereddüt **içindedirler!** Şunu iyi bilin ki:

46. Her kim güzel bir iş yaparsa, yalnızca kendi iyiliği için yapmış olur ve kim de kötülük işlerse, o da ancak kendisine zarar vermiş olur. Unutma; **Rabb'in,** kullarına asla zulmetmez!

47. Kıyâmetin ne zaman kopacağına dâir gayb

bilgisi yalnızca O'na aittir. O'nun bilgisi ve izni olmadan ne bir meyve tomurcuğundan çıkabilir, ne bir dişi hamile kalabilir, ne de yavrusunu doğurabilir! İşte bu sonsuz ilim ve kudret sahibi olan Allah, insanları yeniden diriltip hesaba çekecektir. O Gün, kâfirleri cehennemin karşısına getirecek ve onlara, “Söyleyin bakalım; kulluk ve ibâdetle Benim ortaklarım olduğunu iddia ettiğiniz önderleriniz, efendileriniz ve diğer sahte ilâhlarınız şimdi neredeler?” diye soracak. Onlar da, “Sana açıkça bildiriyoruz ki, bugün içimizde, Senden başka boyun eğilecek bir otoritenin bulunduğuna şâhitlik edecek hiç kimse yoktur!” diyecekler.

48. Ve böylece, vaktiyle yalvarıp yakardıkları bütün hayalî varlıklar, sahte ilâhlar kendilerini yüzüstü bırakıp terk etmiş olacak ve artık hiçbir kurtuluş çarelerinin kalmadığını anlayacaklar. İşte bu fecî âkıbetle yüz yüze gelmek istemiyorsanız, insan denen varlığın ruh dünyasını iyi çözümllemeli, onu inkâra

sürükleyen psikolojik sebepleri doğru tespit etmelisiniz:

49. İnsanoğlu, iyi ve güzel olan şeyleri istemekten asla bıkip usanmaz fakat başına bir kötülük gelince de, bunun bir imtihan olduğunu göz ardı ederek hemen endişeye kapılır, yaşama ümidini tamamen kaybeder. Sahip olduğu her şeyin kendisine Allah tarafından bağışlanan gelip geçici bir nîmet olduğunu idrâk edemediği için, onları kaybettiği anda müthiş bir sarsıntı geçirir.

50. Fakat kendisine dokunan bir sıkıntının ardından başındaki belâyı kaldırıp ona rahmetimizi tattıracak olsak, o zaman da küstahça bir edayla şöyle der: “Bu nîmetleri ben kendi gayret ve çabalarım sonucunda ve kendi yeteneklerim sayesinde kazandım; dolayısıyla bu zaten benim hakkımdır! Üstelik kıyâmetin kopacağını ve insanların yargılanacağını da hiç sanmıyorum; eğer bu iddianız gerçekleşse ve ben Rabb’imin huzuruna çıkarılsam bile,

O'nun katında beni daha güzel nîmetlerin beklediğine emînim!” (18. Kehf: 36)

Öyle mi zannediyor? Hayır; ayetlerimizi **inkâr** edenlere, yaptıkları her şeyi o gün açıkça bildireceğiz ve onlara, en şiddetli azâbı tattıracağız!

51. Evet; **insanoğluna** katımızdan zenginlik, sağlık, güzellik, güç, zeka gibi **bir nîmet verdik mi**, bunları kendisine kimin verdiğini unutarak ayetlerimizden **yüz çevirir ve** kibre kapılarak **yan çizer fakat başına bir belâ gelince de**, onun bir an önce kaldırılması için **uzun uzadıya** Bize **yalvarıp yakarır**.

52. O hâlde, ey Müslüman! İnkârcılara seslenerek **de ki: “Bir düşünün; eğer bu kitap Allah tarafından gönderilmiş ise ve siz de aptalca bir inat uğruna onu inkâr ediyorsanız**, o takdirde, apaçık gerçeklere sırt çevirerek **derin bir çıkmaza saplan an** sizin gibi inkârcılardan **daha bedbaht ve daha sapık kim olabilir?”**

İşte bunun içindir ki;

53. Elinizdeki **bu** Kur'an'ın Allah'tan gelen kesin ve tartışılmaz bir **gerçek olduğu** bütün insanlık tarafından **açık ve net olarak anlaşılınca** kadar, onlara hem dış dünyada, hem de kendi iç dünyalarında ayetlerimizi göstereceğiz. Kıyamete kadar bütün insanlar Allah'ın ayetlerinin işâret ettiği bireysel, toplumsal, tarihî, ekonomik ve siyasal gerçeklerin bir bir ortaya çıktığını hem kendi iç dünyalarında, hem Mekke'de, Harem'de hem de dış alemde, bütün dünyada apaçık görecekler. Çe vrelerindeki hayatı daha yakından tanıyacaklar.

Böylece insanlık, hiçbir şüpheyi yer vermeyecek biçimde, Kur'an'ın insan ürünü bir kitap olmadığını anlayacaktır. Bu nasıl olur deme: **Rabb'inin her an her şeye tanık olması yetmez mi?**

Ama bütün bu apaçık delillere, apaçık mûcizelere rağmen yine de hakîkatten yüz çevirecek

olurlarsa;

54. İyi bilin ki, onlar Hesap Günü Rablerine kavuşup yargılanacakları konusunda, kendilerini rahatsız eden ciddî bir şüphe içindedirler! Ve şunu da bilin ki; gerçekten Allah, sonsuz ilim ve kudretiyle her şeyi çepeçevre kuşatmıştır!